

Arrest

nr. 286 607 van 24 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Igbo-etnie te behoren en het christelijk geloof aan te hangen. U werd op X 1992 geboren in X state. U groeide echter op in Umuahia, eveneens in Abia State, samen met uw ouders, E. en N., en uw broer en zus.

In 2012 verhuisde u naar Abia omdat u les ging volgen aan Abia Polytechnic. U maakte hier de opleiding Banking and Finance af. In 2015 keerde u terug naar Umuahia. Vervolgens ging u aan de slag bij People Plus Management op de financiële markten.

In 2018 organiseerde u samen met vijf vrienden – C., K., Ch., Chi. en I. - een vredevol protest om jullie steun te betuigen aan de Biafraanse zaak. Er kwamen tussen de twintig en de vijftig mensen opdagen

voor jullie protest. Terwijl dit protest aan de gang was, kwam het leger in drie Toyota Hiluxen, ze stapten uit en begonnen in het rond te schieten. U wist te ontsnappen en vluchtte naar Aba. Hier bleef u enkele dagen ondergedoken en u belde wat rond en vernam dat het leger nog steeds mensen aan het vermoorden was die dit protest hadden georganiseerd. U belde met C. enkele dagen later. Hij stelde toen dat hij wou wegreizen, maar werd de volgende dag opgepakt. U hoorde later dat hij ook overleden was. Toen u met uw moeder en uw zus belde eind 2019, wisten zij u te vertellen dat het leger op zoek was naar u en dat ze uw foto hadden. U bleef uiteindelijk tot 2021 in Aba en gaf hier tussendoor Engelse les. Hierna reisde u dan naar Port Harcourt. Vervolgens reisde u naar Abuja en Lagos. U gebruikte vervolgens al uw spaargeld om een visum te kopen en te verhuizen naar Oekraïne, waar u hoopte gynaecologie te studeren. In december 2021 reisde u legaal van Nigeria naar Oekraïne met uw Nigeriaanse paspoort. Toen in Oekraïne de eerste bom viel besloot u het land te verlaten. U reisde via Polen en Duitsland naar België en kwam hier aan op 7 maart 2022. Op 8 maart 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) te België.

U legde uw Oekraïense verblijfskaart neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging door het Nigeriaanse leger omdat u een protest organiseerde in Umuahia ter ondersteuning van de Biafraanse zaak.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen betreffende uw activiteiten als Biafra-activist en IPOB-lid wisten immers niet te overtuigen.

Zo bleek u uiterst basale kennis over de Republiek van Biafra niet te kennen, wat nochtans wel verwacht kan worden van een persoon die beweert de Biafraanse nationaliteit te hebben (Notities persoonlijke onderhoud, hierna NPO, p. 9) en zodanig mee te zijn in het Biafra-nationalisme dat hij zelf een protest organiseert.

Zo werd u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS gevraagd door de dossierbehandelaar wanneer de republiek van Biafra origineel onafhankelijk werd. Initieel stelde u dat u Biafra niet onafhankelijk was geweest (NPO, p. 19). Toen de dossierbehandelaar volhardde en nogmaals vroeg wanneer de originele republiek van Biafra onafhankelijk werd, stelde u het jaar niet precies te weten, dat u er wel ooit over had gelezen, maar dat u zich niet kon herinneren wanneer de onafhankelijkheid precies was (NPO, p. 20). Vervolgens vroeg de dossierbehandelaar u naar de viering van de onafhankelijkheid van Biafra (Biafra Remembrance Day), waarop u stelde dat u wel wist dat jullie dit vierden, maar dat u zich niet kon herinneren wanneer het precies was (NPO, p. 20). Toen u op 1 augustus 2022 opmerkingen overmaakte op de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud, stelde u dat de Onafhankelijkheidsdag op 27 mei werd gevierd. Dit klopt echter niet, daar ze op 30 mei wordt gevierd (zie administratief dossier).

Het feit dat u dermate basale kennis over Biafra ontbeerde, ondermijnt bij voorbaat de geloofwaardigheid van uw Biafra-activisme. Het minste wat verwacht kan worden van een Biafra-activist is immers dat hij weet wanneer de Onafhankelijkheidsdag van Biafra wordt gevierd en herdacht.

Naast het feit dat dit niet het geval was, gaf u bovendien na het onderhoud in uw opmerkingen op het persoonlijk onderhoud nog de verkeerde datum voor de Onafhankelijkheidsdag mee – ondanks het feit

dat u in de tussentijd nota bene de kans had gehad om na te gaan wat de correcte datum was. Dit ondermijnt dan ook nog verder de geloofwaardigheid van uw activisme.

Verder wordt er ook op gewezen dat u niet wist te overtuigen dat u daadwerkelijk een Biafra-protest organiseerde en ten gevolge daarvan werd vervolgd door het leger.

Zo bleek u heel weinig te weten over essentiële zaken betreffende het Biafra-protest dat u zélf organiseerde en uw leven veranderde op een ingrijpende manier.

Zo werd u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS gevraagd wanneer het door u georganiseerde protest precies plaatsvond. U stelde dat u zich niet kon herinneren welke maand het precies was, maar dat u wel wist dat het 2018 was (NPO, p. 13). Toen de dossierbehandelaar van het CGVS volhardde en vroeg aan u om het te preciseren, stelde u uiteindelijk dat **u dacht** dat het in het begin van het jaar was, januari, februari, maart of april, maar dat u de exacte maand niet kon geven (NPO, p. 14). Later tijdens het onderhoud vroeg de dossierbehandelaar nogmaals of u niet verder kon preciseren, waarbij u volhardde in uw antwoord, namelijk dat het in het begin van 2018 was. Later tijdens het onderhoud werd ook gevraagd hoeveel mensen er aanwezig waren op het protest, waarop u stelde dat het een massa was en dat jullie met meer dan 20 waren, maar dat u het niet onder cijfers kon brengen en dat het **misschien** tussen de 20 en de 50 kon geweest zijn (NPO, p. 18). De dossierbehandelaar van het CGVS wees u vervolgens op het feit dat hij maar moeilijk kon geloven dat u over deze voor u levensveranderende gebeurtenis enkel kon vertellen dat er **misschien** meer dan 20 mensen waren en dat **u dacht** dat het in het begin van 2018 was. U wist echter nog steeds geen verdere details te geven, noch een verklaring te bieden waarom u zo weinig kon vertellen over het protest (NPO, pp. 18-19). Gezien u het protest zelf organiseerde én vooral gezien de impact van het protest op uw verdere leven – namelijk vervolging door het Nigeriaanse leger die u ertoe dwong om meer dan drie jaar onder te duiken en vervolgens het land te ontvluchten – kan er verwacht worden dat u op zijn minst zou weten wanneer het protest precies plaatsvond en dat u beter zou weten hoeveel mensen er dan wel aanwezig waren op het protest.

Het feit dat dit niet het geval was, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw deelname aan het protest – laat staan dat u het organiseerde – op fundamentele wijze. Daar er geen geloof wordt gehecht aan uw deelname of organisatie van het protest is er ook geen reden voor het leger om u te vervolgen en wordt er dan ook geen geloof gehecht aan uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria.

Er wordt in deze context ook gewezen op het feit dat er doorheen de jaren inderdaad verschillende incidenten plaatsvonden in Afara Ukwu – waar het protest doorging volgens uw verklaringen (NPO, p. 19). Uit info blijkt dat dit echter nooit het geval was in de periode waarover u spreekt – begin 2018 (zie administratief dossier). Indien er daadwerkelijk een groot protest was waarbij het leger het vuur opende op burgers en er sprake was van doden, kan er verwacht worden dat er op zijn minst iets van berichtgeving over geweest zou zijn. Het feit dat dit niet het geval is ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder ondermijnd door het feit dat u incoherente verklaringen aflegde bij de verschillende Belgische asielautoriteiten betreffende essentiële details binnen uw relaas – namelijk uw woonplaats en uw rol in het protest.

Immers stelde u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS dat u het Biafra-protest begin 2018 organiseerde in uw woonplaats Umuahia – waarover u verklaarde dat u daar met uitzondering van 2012-2015 uw gehele leven had gewoond (NPO, p. 9). Echter tijdens uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) had u gesteld dat u vanaf uw geboorte tot 2018 in Aba had gewoond en vervolgens nog in Port Harcourt, Owerri, Imo State, Abuja en Lagos woonde voor u Nigeria verliet (verklaring DVZ, vraag 10). Toen u tijdens het persoonlijke onderhoud werd gevraagd waarom u eerder niet had verklaard ook in Umuahia gewoond te hebben, wist u geen afdoende verklaring te verschaffen voor deze tegenstrijdigheid. Immers stelde u dat u, met uitzondering van de vier jaar dat u naar de Polytechnic ging in Aba, steeds in Umuahia had gewoond (NPO, p. 16-17). Echter indien dit daadwerkelijk het geval zou geweest zijn, kan er op zijn minst verwacht worden dat u dit vermeld zou hebben bij de DVZ. Het feit dat u bij de DVZ wel Aba, Port Harcourt, Owerri, Imo State, Abuja en Lagos als woonplaatsen vernoemde – hoewel u op die laatste vijf plaatsen maar enkele weken/maanden verbleef – maar Umuahia niet - waar u nochtans uw gehele leven woonde – ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verblijf daar. Verder is het zo dat, indien u niet verbleef in Umuahia er ook weinig reden zou zijn waarom u precies daar een protest zou organiseren. Ook is het zo dat u in de vragenlijst van het CGVS wel verklaarde dat u deelnam aan een protest in Umuahia, maar hier niets vertelde over uw rol als organisator van het protest.

Gezien u tijdens het persoonlijke onderhoud op het CGVS dikwijls de nadruk legde op uw rol als organisator, frappeert het dat u toen niet spontaan uw rol als organisator noemde. Het feit dat u dit niet deed, roept verdere vragen op bij de geloofwaardigheid van uw Biafra-activisme.

Uit al het bovenstaande dient dan ook te worden afgeleid dat u niet wist te overtuigen dat u een Biafraactivist en IPOB-lid was.

Verder dient er gewezen te worden op het gedrag dat u tentoonspreidde na het beweerde protest dat u georganiseerd zou hebben en waar u aan deelgenomen zou hebben. Dit gedrag strookt immers niet met de ernst van de door u beschreven situatie – namelijk dat u moest onderduiken voor het Nigeriaanse leger omdat u anders gearresteerd en vermoord zou worden.

Zo blijken de keuzes die u maakte na het protest helemaal niet overeen te komen met wat verwacht kan worden van iemand die daadwerkelijk vervolging vreest door het Nigeriaanse leger vanwege deelname aan een Biafraprotest.

U verklaarde dat u na het protest vluchtte naar Aba – de grootste stad van Abia State, waarin ook Umuahia ligt en waar uw vervolging zijn oorsprong kent – en introk in het gebouw waar u voorheen ook reeds had gewoond tijdens uw studies – een publiek gebouw dat u deelde met andere bewoners (NPO, p. 19). Hier verbleef u van 2018 tot 2021. U vond in de tussentijd werk als leerkracht Engels in het Nelson Commercial College (NPO, pp. 7-8). Het feit dat u nog drie jaar in Aba verbleef, wat de dichtstbijzijnde grootstad is in de buurt van Umuahia – de plaats waar uw problemen hun oorsprong kenden – en bovendien ook in Abia State ligt, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw vrees. Temeer gezien u eigenlijk helemaal niet zo ondergedoken leefde als u beweerde te doen. Immers had u een job als leerkracht en verbleef in u een openbare woning, waar u reeds vier jaar had verbleven tijdens uw studietijd.

Indien u daadwerkelijk wenste onder te duiken voor de autoriteiten, dan kan er immers verwacht worden dat u (1) vooreerst zou pogen zich verder te verwijderen van de plaats waar uw problemen zijn oorsprong kenden; (2) dat u dan ook daadwerkelijk zou onderduiken en niet een openbare job zou uitoefenen als leerkracht; en (3) dat u niet in een publiek gebouw zou gaan wonen waar u reeds vier jaar had gewoond tijdens uw periode als student. Toen de dossierbehandelaar van CGVS u er op wees dat hij in uw situatie zou gepoogd hebben zo ver mogelijk weg te gaan van de stad waar hij zijn problemen kende en u dan ook vroeg waarom u zo lang in Aba bleef, antwoordde u zonder een duidelijke verklaring te geven: “ik wist niet wie het leger kon sturen, ze zochten naar mij, ik moest daar blijven voor een tijdje. Voorheen, ik wist dat ze mijn foto hadden, dus ik moest iets doen en uit dit land geraken. Ik wist niet waar ik naartoe kon en dat de mensen mij zou verraden, ik kon deze mensen ook in gevaar brengen” (NPO, p. 21). De dossierbehandelaar wees er u vervolgens op dat er in Aba ook mensen waren die u konden verraden en dat het niet onlogisch zou zijn dat het leger, indien ze daadwerkelijk op zoek waren naar u, dat ze op zijn minst een kijkje zouden nemen op de plaats waar u tijdens uw studietijd vier jaar had gewoond. U stelde echter dat niemand wist waar u woonde, enkel uw moeder en uw zus (NPO, p. 22). Dat is echter weinig aannemelijk daar u ook les gaf op een openbare school en woonde in een publiek gebouw. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg of het geen groot risico was om als leerkracht buiten te komen, stelde u van niet omdat het geen grote school was (NPO, p. 22). Toen u werd gewezen op het feit dat u zich wel in het openbaar begaf in een staat waar de autoriteiten op zoek waren naar u, stelde u dat u als u binnen zou gebleven zijn, zelfmoord gepleegd zou hebben en dat u het deed om geld te verdienen en u beter te voelen (NPO, p. 22).

Het gedrag dat u vertoonde is dan ook absoluut niet compatibel met uw vrees voor vervolging. U wist ook geen afdoende verklaring te bieden wanneer geconfronteerd met uw frappant gedrag. Bijgevolg komen uw verklaringen niet doorleefd over en wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder onderuit gehaald.

In deze context wordt ook gewezen op het gebrek aan urgentie dat u vertoonde. Immers is het zo dat ondanks het feit dat u reeds begin 2018 diende te onderduiken, pas in september 2021 een visum aanvraag om naar Oekraïne te reizen (NPO, p. 15).

Indien u daadwerkelijk vreesde dat het leger u zou vervolgen en dat ze u overal zouden vinden in Nigeria omwille van het feit dat de autoriteiten “signalementen” naar elkaar doorspelen (NPO, p. 22), kan er verwacht worden dat u zo snel mogelijk zou gepoogd hebben het land te verlaten. Het feit dat u pas een visum aanvraag in september 2021 – meer dan drie jaar na het protest van begin 2018 – toont aan dat u geen enkele haast had om Nigeria te verlaten, waardoor eens te meer de geloofwaardigheid van uw vrees wordt ondermijnd.

Verder wordt er op gewezen dat u – ondanks het feit dat het de Nigeriaanse autoriteiten waren die op zoek waren naar u en dat zij de reden zijn waarom u het land wilde ontvluchten – zonder enig probleem een visum aanvraag voor Oekraïne alsook het feit dat u met uw eigen paspoort zonder enige twijfel en zonder enig probleem het vliegtuig nam naar Oekraïne, hoewel u dus door de Nigeriaanse douane diende te passeren als gezocht persoon. Toen de dossierbehandelaar van het CGVS u er op wees dat het bizar is dat u indien u daadwerkelijk gezocht werd door de Nigeriaanse autoriteiten, u zonder verpinken met het vliegtuig zou reizen, reageerde u: “ik begrijp waarom u dit denkt. Maar wat ze doen is onwettig, ze doden, als ze je zien, ze zullen je in het geheim nemen, ze zullen zien, ze gaan rond met de foto en vragen zie je deze persoon, ze gaan niet naar de luchthaven om deze vraag te stellen, ze gaan naar Umuahia, maar ik ging van Lagos. Het is onwettig, het is het leger die dit doet, niet immigratie die dit doet”(NPO, p. 23). Dit is echter geen afdoende verklaring. Immers is, zo blijkt uit info waarover het CGVS beschikt, IPOB door de Nigeriaanse overheid gecategoriseerd als een terroristische organisatie, wat betekent dat mensen waarvan hun lidmaatschap bekend is, kunnen beschuldigd worden van verraad, waarop dan weer de doodstraf staat (zie administratief dossier). Er kan dus verwacht worden dat ook luchthavenautoriteiten op de hoogte worden gesteld indien u daadwerkelijk werd gezocht door het leger. Bovendien, zoals hierboven reeds werd aangegeven, haalde u zelf ook aan dat er “signalementen” worden doorgegeven tussen de autoriteiten (NPO, p. 22). Er kan dus ook aangenomen worden dat indien u daadwerkelijk gezocht werd door de autoriteiten, dat ook de luchthavenautoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn gesteld en dat het voor u niet zomaar mogelijk geweest zou zijn om het land langs die weg uit te reizen. Er mag ook van uitgegaan worden dat er op zijn minst enige vorm van reflectie zou geweest zijn bij uzelf voor u deze stap ondernam, gezien het grote risico waaraan u zich blootstelde door als gezocht persoon met het vliegtuig het land uit te reizen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit niet het geval is, wat er eens te meer voor zorgt dat de geloofwaardigheid van uw relaas wordt onderuit gehaald.

Het mag duidelijk zijn dat het gedrag dat u tentoonspreidde na het protest van begin 2018 tot uw vertrek uit Nigeria in december 2021 niet strookt met wat verwacht kan worden van iemand die daadwerkelijk wordt gezocht door het Nigeriaanse leger wegens IPOB-lidmaatschap en het organiseren van een Biafra-protest. De geloofwaardigheid van uw relaas alsook uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor dan ook nog verder onderuit gehaald.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor het Nigeriaanse leger omdat u een protest organiseerde in Umuahia ter ondersteuning van de Biafraanse zaak.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 juli 2022. U maakte opmerkingen op de inhoud van de notities over op 1 augustus 2022 (zie administratief dossier). Deze raakten echter niet aan de kern van uw relaas. Wel merkte u foutief op dat de Biafraanse Onafhankelijkheidsdag werd gevierd op 27 mei, wat zoals hierboven reeds werd opgemerkt, een negatieve invloed heeft op de geloofwaardigheid van uw relaas (zie supra).

Wat betreft de Oekraïense verblijfskaart die u voorlegde ter ondersteuning van uw VIB wordt er opgemerkt dat deze hoogstens uw nationaliteit en identiteit kan aantonen, die hier niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-nigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veelvoerders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid

tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Abia State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Abia State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

Verwerende partij verwijt verzoekende partij de basale kennis over de Republiek van Biafara niet te hebben: [...]

Verzoekende partij heeft zich op voorhand niet verdiept in de theoretische kennis van de Biafara alvorens deel te nemen en manifestaties te organiseren ten voordele van Biafara en IBOP.

Zij heeft de Biafraanse nationaliteit en heeft zich altijd verbonden gevoeld met haar volk en wilde met het organiseren van de manifestatie in 2018 haar steun betuigen en opkomen voor hun rechten. Diepgaande kennis over de geschiedenis en feestdagen heeft zij niet. Het is ook niet zo dat zij op systematische basis manifestaties organiseerde. De manifestatie in 2018 was de eerste keer dat zij dat deed en onmiddellijk op de radar kwam van het leger. Daardoor wordt zij tot op heden gezocht.

Verwerende partij hecht geen geloof aan de organisatie en deelname aan deze manifestatie en stelt het volgende: [...]

Verzoekende partij heeft niet geteld hoeveel mensen er exact aanwezig waren. Naarmate het protest door de straten liep, kwamen meer en meer mensen zich aansluiten. Het is voor verzoekende partij dan ook onmogelijk hier een exact getal op te plakken.

Verzoekende partij heeft tijdens het gehoor erg uitgebreid verteld over hetgeen haar is overkomen en dat haar vrees nog steeds actueel is: [...]

Verwerende partij stelt geen informatie terug te hebben gevonden over het protest in 2018: [...]
Verzoekende partij merkt op dat er bijzonder veel protesten, aanvallen, manifestaties,... plaatsvinden in Nigeria, maar niet alles wordt gerapporteerd. Het feit dat verwerende partij hier geen nieuwsartikelen over kon terug vinden, betekent niet dat verzoekende partij niet de waarheid zou hebben verteld.

Wat betreft de vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en het CGVS met betrekking tot haar verblijfplaatsen merkt zij op dat zij op de DVZ amper de tijd kreeg om haar relaas te doen, laat staan om haar verblijfplaatsen gedetailleerd uit de doeken te doen.
Zelfs op het gehoor op het CGVS moest verzoekende partij haar verblijfplaatsen verschillende keren herhalen alvorens dat duidelijk werd voor de ondervrager. Het is dan ook niet ernstig om verzoekende partij thans vermeende tegenstellingen te verwijten, gezien zij amper de mogelijkheid kreeg om op de DVZ haar relaas en verblijfplaatsen uit te klaren. Zij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan het CGVS.

Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: [...]

Verzoekende partij was initieel ook niet van plan om haar land van herkomst te verlaten en heeft eerst intern proberen oplossingen te zoeken en een leven trachten op te bouwen in haar eigen land. Het valt dan ook niet te begrijpen dat verwerende partij dat als reden gebruikt om de vrees van verzoekende partij in twijfel te trekken. Zij dook onder en hoopte dat alles opnieuw zou normaliseren. Toen bleek dat dat niet het geval was, en dat de situatie verergerde, zag zij in dat ze geen andere mogelijkheid had dan te vluchten uit Nigeria.
[...]

Uiteraard diende zij iets te ondernemen om te kunnen voorzien in haar eigen onderhoud. Zij zag Engelse privé les om te kunnen overleven. Dit hield een beperkt risico in, maar zij moest natuurlijk iets doen om geld te verdienen om te kunnen overleven.

Verwerende partij vindt het tevens vreemd dat verzoekende partij op legale wijze een visum kon aanvragen en het land verlaten: [...]
Verzoekende partij merkt op dat in Nigeria alles niet zo officieel verloopt als in België. Het leger doet erg bijzonder veel illegale zaken (zoals arrestaties, mishandelingen, corruptie,...) en vaak willen zij ook niet dat bepaalde overheidsdiensten hiervan op de hoogte worden gesteld. Zij vermoedt dat dat de reden is waarom zij niet op het uitreisverbod
Verzoekende partij meent dat verwerende partij erg onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte geen geloof hecht aan haar problemen en haar vrees. Verzoekende partij meent dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Subsidiar vind verzoekende partij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij stelt zelf dat er in Nigeria geregeld aanslagen gebeuren, maar tracht dit te relativiseren: [...]

Verwerende partij verwijt naar een achterhaald rapport van 2021 terwijl de situatie in 2022 nog verslechterd is: [...]

In het hele land was in het eerste helft van 2022 het geweld en de terroristische aanslagen form toegenomen.

Verwerende partij kan zich dan ook niet langer verschuilen achter achterhaalde rapporten om te stellen dat verzoekende partij zich op een veilige manier zou kunnen vestigen in haar land.

Verwerende partij heeft aldus geen grondig en zorgvuldig onderzoek gevoerd naar de asielmotieven van verzoekende partij, heeft geen enkele rekening gehouden met haar persoonlijke situatie en is volledig blind geweest voor de omstandigheden en het gevaar waarin verzoekende partij terecht zou komen indien zij terug gestuurd zou worden naar Nigeria. In het licht van al het voorgaande meent verzoekende partij dat verwerende partij bijzonder onredelijk te werk is gegaan.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker stelt Nigeria te hebben verlaten omdat hij vreest te worden vervolgd door het Nigeriaanse leger omwille van zijn activiteiten als Biafra-activist en IPOB-lid.

Na kennisneming van de elementen in het administratief dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- de vaststelling dat verzoeker dermate basale kennis over Biafra, meer bepaald de datum van de Onafhankelijkheidsdag (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20), ontbeert, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn Biafra-activisme;

- gelet op zijn gebrekkige kennis over essentiële zaken betreffende het Biafra-protest dat hij beweerdelijk zelf organiseerde en zijn leven op ingrijpende manier beïnvloed heeft – verzoeker wist niet precies wanneer het protest had plaatsgevonden, noch hoeveel aanwezigen er waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14, p. 18-19) –, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij dit protest daadwerkelijk organiseerde;

- indien het door verzoeker voorgehouden protest, waarbij het leger het vuur opende op burgers en doden vielen, werkelijk had plaatsgevonden, dan kan er worden verwacht dat dit zou terug te vinden zijn in de berichtgeving, *quod non*;

- verzoekers incoherente verklaringen aangaande essentiële zaken als zijn woonplaats en zijn rol in het protest (verklaring DVZ, vraag 10; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 16-17) ondermijnen verder de geloofwaardigheid van zijn relaas;

- verzoekers gedrag na het protest – verzoeker verbleef nog drie jaar in Aba, had er een openbare job als leerkracht en woonde in een openbaar gebouw (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8, p. 19) – valt niet te rijmen met zijn verklaringen dat hij na het protest moest onderduiken voor het Nigeriaanse leger omdat hij anders gearresteerd en vermoord zou worden;

- het feit dat verzoeker pas een visum aanvraag in september 2021 – meer dan drie jaar na het protest – wijst erop dat verzoeker geen haast had om Nigeria te verlaten en ondermijnt zo de geloofwaardigheid van zijn vrees;

- de vaststelling dat verzoeker zonder enig probleem een visum aanvraag en dat hij met zijn eigen paspoort zonder enige twijfel en zonder enig probleem het vliegtuig nam naar Oekraïne, terwijl hij naar eigen zeggen een gezocht persoon is en “*signalementen*” door de autoriteiten worden doorgegeven (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22), haalt de geloofwaardigheid van zijn relaas onderuit.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het geven van *post factum* verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit vormt evenwel, mede gelet op wat volgt, bezwaarlijk een dienstig verweer. Verzoeker slaagt er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat hij zich niet heeft verdiept in de theoretische kennis van Biafra alvorens het protest te organiseren, dat hij de Biafraanse nationaliteit heeft en zich altijd verbonden heeft gevoeld met zijn volk en dat hij geen diepgaande kennis over de geschiedenis en feestdagen heeft.

Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat de Onafhankelijkheidsdag van Biafra diepgaande kennis betreft.

De vaststelling dat hij niet weet wanneer Biafra onafhankelijk werd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20), en bovendien ook na het persoonlijk onderhoud middels de opmerkingen de verkeerde datum doorgaf (opmerkingen van 1 augustus 2022), ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden engagement.

6. Wat betreft het door verzoeker georganiseerde protest legt hij uit dat er zich meer en meer mensen aansloten naarmate het protest door de straten liep en dat het voor hem onmogelijk is om er een exact getal op te plakken. Daarnaast verwijst hij naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en benadrukt hij de actualiteit van zijn vrees.

Verzoekers *post factum* uitleg en verwijzingen naar eerder afgelegde verklaringen kunnen zijn vage en gebrekkige verklaringen aangaande het protest, dat hij zelf zou georganiseerd hebben en een enorme

impact heeft gehad op zijn leven, niet verschonen. De vaststelling dat verzoeker zijn activiteiten voor Biafra, in het bijzonder het protest, niet gedetailleerd kan toelichten, ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent. Naast het feit dat verzoeker niet eenduidig kon stellen hoeveel mensen aanwezig waren tijdens het protest, kon hij evenmin situeren wanneer dit protest precies plaatsvond. Gelet op verzoekers treffende onwetendheid met betrekking tot het protest, kan in navolging van verweerder geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers deelname aan dit protest, laat staan dat hij het organiseerde, en kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker omwille hiervan door het Nigeriaanse leger zou worden vervolgd.

7. Verder stelt verzoeker dat het feit dat verweerder geen nieuwsartikelen kon terugvinden over het protest niet betekent dat verzoeker niet de waarheid zou hebben verteld.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat het een groot protest was waarbij het leger het vuur opende en burgers het leven lieten, zodat niet onredelijk is om aan te nemen dat hierover berichtgeving zou terug te vinden zijn. De voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers activiteiten voor Biafra in acht genomen, draagt de vaststelling dat er geen enkel artikel is terug te vinden over dit protest wel degelijk bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot dit protest.

8. Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen en rol in het protest, betoogt verzoeker dat hij bij de DVZ geen tijd kreeg om zijn relaas te doen, laat staan om zijn verblijfplaatsen gedetailleerd uit de doeken te doen. Verzoeker stelt te volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd voor het CGVS.

Verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden aan hem voorgelezen en hij heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst werd verzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De vaststelling dat verzoeker bij de DVZ wel heeft verklaard dat hij deelnam aan een protest in Umuahia, maar heeft nagelaten te vermelden dat hij dit protest organiseerde (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag en zijn vermeend Biafra-activisme.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat hij geen tijd kreeg om zijn verblijfplaatsen uit de doeken te doen bij de DVZ. Immers blijkt uit lezing van zijn verklaringen dat verzoeker werd gevraagd om een overzicht van zijn hoofdverblijfplaatsen van de laatste jaren te geven en dat verzoeker hierop antwoordde, alsook dat verzoeker op geen enkel moment gedurende de procedure zijn verklaringen bij de DVZ inzake zijn woonplaats heeft gecorrigeerd (verklaring DVZ, vraag 10). Bovendien valt niet in te zien dat verzoeker enerzijds wel andere verblijfplaatsen, waar hij slechts enkele weken/maanden verbleef, kon verklaren, maar anderzijds naliet om Umuahia – waar hij zijn hele leven zou hebben gewoond en beweerdelijk een protest organiseerde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, p. 13) – te vermelden. Verzoeker verklaarde bij de DVZ daarentegen – strijdig aan zijn verklaringen bij het CGVS – dat hij, naast enkele kortverblijven elders, zijn hele leven in Aba city had gewoond (verklaring DVZ, vraag 10).

De loutere bevestiging van zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS kunnen geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. Deze blijven overeind en dragen bij aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

8. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet van plan was zijn land van herkomst te verlaten en eerst intern oplossingen heeft trachten te zoeken, gaat hij voorbij aan de terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing dienaangaande.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekers gedrag niet overeenstemt met de door hem geschetste vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten. Blijkens zijn verklaringen leefde verzoeker helemaal niet ondergedoken, maar verhuisde hij na het vermeende protest van 2018 naar Aba – de dichtstbijzijnde grootstad in de buurt van Umuahia –, werkte hij als leerkracht Engels in het Nelson Commercial College en verbleef hij in een publiek gebouw. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij intern oplossingen zocht, licht hij deze mogelijke oplossingen niet toe en kunnen deze evenmin blijken uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Waar verzoeker daarnaast in het verzoekschrift nog stelt dat hij privéles gaf, betreft dit een loutere *post factum* nuancering die geen grondslag vindt in het administratief dossier. Integendeel, verzoeker verklaarde ondubbelzinnig dat hij aan het Nelson Commercial College les gaf, een middelbare school (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8), wat er allerminst op wijst dat hij privéles gaf.

9. Wat betreft de vaststelling dat verzoeker een visum kon aanvragen en op legale wijze vertrekken uit Nigeria, merkt hij op dat in Nigeria niet alles zo officieel verloopt als in België.

Daargelaten dat dit een loutere bewering betreft die verzoeker met geen enkel element onderbouwt, dient vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de Nigeriaanse autoriteiten signalementen aan elkaar doorspeelden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). In dit opzicht valt dan ook niet in te zien dat verzoeker zonder enige reflectie of voorzorg als gezocht persoon het land met zijn eigen paspoort en visum verliet via de luchthaven. Dat verzoeker een visum aanvroeg en verkreeg, alsook dat hij ondanks de signalementen zonder enige voorzorg of reflectie, of enige problemen, het land kon verlaten, ondermijnt wel degelijk zijn de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas en zijn voorgehouden vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde document, met name zijn Oekraïense verblijfskaart, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Abia State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de conclusies van verweerder en verwijst naar landeninformatie over de algemene veiligheidssituatie in Nigeria. Uit deze informatie blijken geen elementen dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Hoewel er melding is van terroristische aanslagen en dreigend geweld kan hieruit geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) worden afgeleid.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS